

A SZENT SZELLEM VALÓDI SZEREPE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. február 22.

Ma szeretném folytatni a múlt héten elkezdett tanítást a Szent Szellemmel való közösségről. Most is szeretnék nyomatékot adni annak, hogy a Szent Szellemmel való személyes közösségnek, a személyes kapcsolatnak vannak mutató jelei. Vannak eredményei és arra vagyunk elhívva, hogy a keresztény életünk az természetfölötti legyen. Lássunk, tapasztaljunk ilyen és ehhez hasonló csodákat, amikor az orvosok lemondanak rólunk, amikor az orvosok reménytelennek mondják a helyzetet, amikor mi magunk is a láthatók alapján reménytelennek ítélünk dolgokat. Mint, ahogy Ábrahám a reménytelenség ellenére tudott hitben járni, ugyanúgy mi is tudunk a reménytelenség, a látható dolgok ellenére hinni abban, hogy van egy csodatévő Isten, aki akarja azt, hogy mi gyógyultak legyünk és ezt soha, semmilyen módon nem kérdőjelezheti meg senki és semmi az életünkben. Semmilyen körülmény, semmilyen fájdalom, semmilyen orvosi jelentés, semmilyen vallásos tanítás, mert abban a pillanatban, amikor Isten akaratával kapcsolatban ez a kérdőjel felmerül, ott a hited ketté van vágva, a hited a földre omlik. Abban a pillanatban pedig, amikor Isten akaratát megismered, onnantól tud elindulni a hit az életedben.

Isten akaratának ismerete létfontosságú! Nem lehet, nem lehetséges hitben járni anélkül, hogy ne tudnánk mi Isten akarata. Ha nem tudod, hogy mi Isten akarata és úgy imádkozol egy betegség esetén, hogy Uram, ha ez a te akaratod, akkor tegyél velem valami csodát, akkor a hited alá van aknázva. Akkor futóhomokon, vagy vízen jársz és úgy jársz vízen, hogy nincs alattad semmi. Semmi természetfölötti, és elsüllyedsz. Tudnod kell személyesen, hogy Isten szeret téged és, hogy Ő egy jó Isten. Tudnod kell a Szent Szellem munkáit, ismerned kell Őt, ismerned kell a karakterét. Ismerned kell az Ő jellemét. Ismerned kell az Ő vigasztalását. Meg kell tapasztalnod ezeket. Tudod, amikor te megtapasztalod Isten Szellemeinek a munkáját személyesen, sokkal erőteljesebben és hitelesebben tudsz bizonyosságot tenni. Sokkal erőteljesebb a bizonyágtételeid.

Annyi prédikátor, annyi keresztény gyülekezet, mint ami ma van a világon, soha nem volt a történelem folyamán. Annyi igehirdetés és annyi igei táplálás, ami most ma van és ahány ember felé eljut ez az internet segítségével, az az elmúlt kétezer évben soha nem volt jelen. Soha nem volt jelen és mégis kevesen vannak, akik ezt a Szellem erejével teszik. Kevés közösség van, aki a Szellem tüzevel és az erő bemutatásával tudja hirdetni az Evangéliumot. Annyi keresztény van ma a világon, mint soha az elmúlt kétezer évben. Soha nem volt ennyi, mégis nagyon kevés keresztény van, akiben valóságosan működnek a Szellem munkái, mert hiányzik belőlük az az erő, ami képessé teszi őket arra, hogy győztesek legyenek. Ennyi kiábrándult, gyenge, vallásos, erőtlen keresztény, mint amennyi ma van, soha nem volt.

Gondolj bele! A korai gyülekezet hogyan élte az életét? Sokkal kevesebben voltak a világiakhoz képest, mégis sokkal nagyobb erővel szolgáltak. Ma sokkal többen vagyunk és sokkal kisebb erővel szolgálunk. Borzasztó! Szívem vágya és amiért szó van erről, ami az én személyes látásom, ami a közösségnek egyik látása az az, hogy amikor az Igét hirdetjük, kiváló tanításokat mondunk el kinyilatkoztatásból, az egyensúlyban legyen azzal az erővel, ami meg is nyilvánul ugyanúgy, mint az Apostolok cselekedeteiben, mert ez az elhívásunk, ez a küldetésünk. Vissza kell szereznünk, illetve meg kell tanulnunk érvényre juttatni azt, ami már a miénk. Nem jó az, hogy úgy teszünk bizonyosságot, hogy imádkozunk valakiért és tízből kilenc esetben még betegebb lesz az illető, mint előtte volt.

Hú, nem akartad, hogy ennyire őszinte legyek, ugye? Az kellene, hogy természetes legyen, hogy ha imádkozunk valakiért, akkor az jobban van. A keresztény embereknek a gyülekezetben nem kellene, hogy szüksége legyen gyógyulásra, mert értik, ismerik a gyógyulást és el tudják venni maguknak, mert érettek. Ugyanúgy persze a gyülekezetben vannak elhelyezve az ajándékok, de elsősorban azok számára, azok felé, akik újként jönnek be a gyülekezetbe. Az a gyülekezet, ahol állandóan, mindig, minden alkalommal a tíz-, húsz-, harmincéves keresztények számára

nyilvánulnak meg a gyógyítások ajándékai, az bemutatja és elmondja azt, hogy azok a keresztények még mindig csecsemők és még mindig nem értették meg a lényegét.

Arra van szükségünk, hogy felébredjünk, hogy komolyan akarjuk, hogy komolyan vágyakozzunk arra, hogy van valami több és ezt keresnünk kell, kutatnunk kell, vágyakoznunk kell utána és el kell kezdenünk ezt gyakorolni! El kell kezdenünk cselekedni, még ha úgy érzed is, hogy semmit nem tudsz erről húsz év keresztény élet után, akkor is el kell indulni valahogy. Valahogy fel kell, hogy pezsdüljünk! Valahogy lendületbe kell jöjjünk! Valahogy át kell, hogy essünk ezen a dolgon és felébrednünk arra, hogy több van a kereszténységben, mint amit idáig megtapasztaltunk. Egy ilyen csoda, egy ilyen bizonyosság segít nekünk ebben és senki ne gondolja azt, hogy ha Jézus a csodák, a jelek miatt vonzotta a tömeget, akkor nekünk nincsen szükségünk erre. Jézus kiváló prédikátor volt. Kiváló tanító volt, de ami miatt tömegek követték Őt, azok az erőmegnyilvánulások, amelyeket a Szent Szellem által tett és a korai gyülekezetben, a korai egyházban a nagy növekedést ez hozta.

Az első nagy-nagy növekedés, amikor a Jézus Krisztus megváltásáról és kereszthaláláról szóló első tanítás elhangzott Jeruzsálemben, háromezer ember csatlakozott a gyülekezethez pünkösd napján, háromezer ember. Azt olvassuk utána, hogy az apostolok jeleket és csodákat tettek. Aztán olvasunk egy történetet és azon gondolkodtam, hogy miért itt van ez a Bibliában, itt, mindjárt a harmadik fejezet első versétől? Hogy van egy béna, van egy születésétől fogva deréktól lefelé béna, a lábait használni nem tudó ember és egy csoda történik vele. Akit leraknak mindig az Ékes kapunál, hogy kolduljon, hogy pénzt kérjen. Az Apostolok cselekedetei 3. fejezetének 1-es versétől olvasom. Itt hagytuk abba a múlt héten, úgyhogy innen szeretném felvenni a fonalat és folytatni:

Apostolok cselekedetei 3,1–9.

1. Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilencre.

2. És hoznak vala egy embert, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, akik bemennek a templomba.

3. Ez mikor látta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kére tőlük alamizsnát.

4. Péter pedig mikor szemeit reávetette Jánossal egyben, monda: Nézz mireánk!

5. Az annakokáért figyelmez vala reájuk, remélvén, hogy valamit kap tőlük.

6. Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincs nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!

7. És őt jobb kezénél fogva felemelé, és azonnal megerősödének az ő lábai és bokái.

8. És felszökvén, megállá és jár vala és beméne velük a templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent.

9. És látá őt az egész nép, hogy jár és dicséri az Istent:

Halleluja! Bele tudod képzelni magad? Nem tudom, hogy a családban, a rokonságodban, az ismeretségi körödben, az utcádban van-e olyan ember, aki nagyon régóta beteg a testében, esetleg valami fogyatékosága van, akár olyan, akit gyerekkorod óta ismersz, hogy hasonló fogyatékosággal éli az életét? Ez nagyon bekorlátozza az embert, nagyon behatárolja, beszűkíti annak a gondolkodásmódját. Az egész családjára hatással van. Emiatt nem tud munkát vállalni, nem tudja eltartani magát, nem tud családot alapítani, nem születnek gyermekei, másokra van rászorulva, ez egy rendkívül nyomorult állapot. Valahogy szeretném hangsúlyozni, hogy lássuk ezt, hogy milyen reménytelen, kilátástalan helyzetben volt ez az ember. Milyen sok ember van ma is a világon, akik hasonlóképpen vannak.

Jön pünkösd és a tanítványok betelnek Szent Szellemmel, hirdetik az Evangéliumot, szembesítik a farizeusokat azzal, hogy ti küldtétek azt az embert keresztre, aki a Messiás, akit olyan régóta vártok. Ti küldtétek Őt keresztre, de feltámadt a halálból és a Szelleme eljött közénk, itt van és az Ő ereje által teszünk csodákat. Imádkoznak, de gyakorlatilag nem mondhatni azt, hogy valami liturgikus, vagy vallásos imát elmondott volna Péter a vele lévő Jánossal, hanem egyszerűen abból az

identitásból, abból az önértékelésből, abból a hitből, hogy tudta, ki ő Krisztusban, azt mondta ennek a beteg embernek: Kelj fel és járj a Jézus nevében! És megfogta őt a jobb kezénél fogva és felemelte, felsegítette és azok a lábak, amelyek soha előtte nem jártak, azonnal megerősödtek.

A következő fejezetből látjuk, hogy több mint negyven éve volt ebben az állapotban, azokon a lábakon nem volt izom. Teljesen el volt sorvadva. Próbáld ki, hogy otthon a széken fölhúzod magad alá a lábadat és ráülsz egy órát úgy, hogy nem mozgatod, utána nagyon kellemetlen, mert elzsibbad, a vérkeringés, nem lesz megfelelő benne. Ez az ember soha nem tapasztalta meg azt, hogy a testsúlya rajta van a lábain. És mit látunk, mit csinált a templomban? Ugrált, szökdelt és dicsérte az Istent. Halleluja! Mi történne veled, ha látnád a rokont, ismerőst, barátot, szomszédot, munkatársat, vagy bárkit, akinek ilyen problémája van, így ugrálni? Hatást gyakorolna rád? Biztosan! Mint, ahogy látjuk az Igében, hogy ennek a csodának a hatására az a város, amely már rendkívül fel volt bolydulva, mert nyelveken imádkoztak és mindenki, aki idegen volt, a saját nyelvén értette azt, amit mondtak és imádkoztak ott a tanítványok és az Evangélium hívására igent mondtak. Tehát mindenki tudott már a tanítványokról, bizonyára ez a férfi is, de ennek a csodának a hatására ötezer ember csatlakozott a gyülekezethez. Ezt olvassuk. Ötezer ember!

Miért? Mert az az erő, ami rendelkezésre állt, megnyilvánult és ez az erő nem a saját maga kénye-kedve szerint nyilvánul meg. Szokták mondani, hogy mi a Szent Szellemet nem tudjuk kikapcsolni, bekapcsolni és nem tudjuk úgy működtetni, ahogy mi akarjuk, de a Szent Szellemen nincsen kapcsoló, Ő mindig be van kapcsolva. Ő mindig kész arra, hogy gyógyítson, mindig kész arra, hogy csodát tegyen. Mi nem vagyunk bekapcsolva és, ha valakinek fel kell ébredni először, az nem a világ. Nem az elveszett világ jön Jézushoz, hanem nekünk, keresztényeknek kell felébredni arra, hogy mink van, hogy milyen lehetőségeink vannak és elhinni végre azt, hogy ez lehetséges a mai világban is mindannyiunk számára, mert ugyanaz a Szent Szellem van benned és feletted, mint ami által Péter szólt ennek a béna embernek.

A Vele való személyes közösség, a Vele való személyes kapcsolatnak azonban vannak akadályai. Erről szeretnék ma igazából beszélni, hogy milyen is az, amikor valóságosan szolgál felénk a Szent Szellem, mert a legtöbb keresztény ember életében, teológiájában ez valahogy tévesen van összerakva. Azt gondoljuk, hogy a Szent Szellem mindig megmutatja nekünk, hogy mit rontottunk el, milyen bűnt követtünk el és a Szent Szellem figyelmeztet arra, hogy ez nem jó, az nem jó, meg amaz nem jó. Emiatt a legtöbb keresztény ember bűntudatban, vagy lelkiismeretfurdalásban éli az életét, mert azt hiszi, hogy ő nem elég jó. Nyugodjál meg, én sem vagyok elég jó, meg te sem, de Ő igen! Rá kell jön-nünk arra, hogy nem azért működött Péter életében a hit kijelentése és szava, mert ő elég jó volt hozzá, hanem azért, mert tudott valamit, értett valamit és tapasztalta a Szent Szellem valóságos jelenlétét. Ebben a történetben rengeteg kijelentés van és azt gondolhatnánk, hogy a Bibliának ezen részét annyiszor olvastuk és igen, ez akkor volt. A vallásos tanítások, a vallásos elképzelések betokosodnak, begyökereznek az elménkbe. Még akkor is, ha nem nagyon akarunk velük egyetérteni, de mégis ott vannak a háttérben, hogy nekik működött ez, de nekünk már nem. Vannak közösségek, vannak gyülekezetek, akik azt vallják, hogy a korai tanítványoknak azért működött, hogy a gyülekezet el tudjon indulni és, hogy az írott Ige meglegyen. Ezért kellettek, csodák meg jelek, de ma már igazából erre nincsen szükségünk. A Szent Szellem ajándékaira nincsen szükségünk, nekünk ma már a Szent Szellem gyümölcseire van szükségünk.

Vannak közösségek, igazából most értettem meg, hogy miért így működnek, mert a Szellem ajándékait, a Szellem megnyilvánulásait, a Szellem erejét tudatosan teszik félre azért, hogy ne hogy valami szélsőségbe essenek és inkább nagy hangsúlyt helyeznek a Szent Szellem gyümölcseire, de az az igazság, hogy mind a kettőre szükség van. A Szellem gyümölcse micsoda? A Galata 5,22-t mindenki kívülről tudja: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Mik ezek a jellemvonások? Benne van a nevében, jellemet formáló tulajdonságok. Ezek a jellemet erősítik. Szükség van erre? Rendkívüli módon szükség van, hogy a keresztény ember a jellemében e-rős legyen, karakteres legyen, hogy érett legyen. Ennek a gyümölcsnek kilenc megnyilvánulása van, ezek mutatják azt, hogy egy keresztény éretté válik, krisztusi felnőtt korba jut.

Ezek a megnyilvánulások nincsenek jelen egy fiatal keresztény életben. Ehhez idő kell, mert a gyümölcshöz idő kell, míg megéri.

A Szellem ajándékai pedig ajándékok. Kérdemljük? Az ajándékot ki kell érdemelni? Születésnapodon, vagy karácsonykor azért kapsz ajándékot, mert megérdemled? Nem. Az ajándék az ajándék. Azért kapod, mert Isten kegyelmes. Azért is hívják kegyelmi ajándékoknak ezeket, amiről többek között az 1Korinthus 12. beszél, mert ott kilenc ajándék van felsorolva, de nem csak annyi van, több is van. Hogy nyelveken tudsz imádkozni, az is egy ajándék, mint, ahogy a Szent Szellem maga is egy ajándék. Szóval ott van az erőmegnyilvánulás az ajándékokon keresztül és ott van a Szellem gyümölcse. Ha valamelyiket túlhangsúlyozzuk és azt mondjuk, hogy csak az erők és csak a nyelveken szólás és csak a prófétálás és csak a hit ajándéka és csak a tüzes evangelizáció és úgy kiabálok és úgy prédikálok, hogy a föld is beleremeg, ez van csak jellem nélkül, az egy borzasztó összeállítás. Amikor az ember nem mutatja be a türelmével, a hitével, a szeretetével, az örömevel a krisztusi természetet, lehetséges, hogy történnek isteni megnyilvánulások, de erőtlenebb leszünk azért, mert mi magunk nem vagyunk ilyenek. Nem vagyunk olyanok, mint Isten. Ennek ellenére megnyilvánulhat az ajándék? Igen.

Mi van akkor, amikor fordítva van? Igazi karakteres, becsületes, tisztességes, jóra való emberekké válunk, mint Krisztus, igazi erkölcsi példaképekké válunk. Olyan emberekké válunk, akiknek az életében igaz az, hogy amit mondanak, az úgy van és a becsület, a tisztesség, az erény, az erkölcs, az mindenek felett való. Ez jó dolog? Abszolút jó dolog. De mi van akkor, ha ez van csak és nincsen erőmegnyilvánulás és nem mutatjuk be Isten erejét? Az van, amit ma látunk a keresztény körökben sok jó gyülekezetben, hogy a világ nem akar tartozni egy olyan közösséghez, amely valamelyik irányba szélsőségesen elment, mert a világ akkor jön be Isten országába és akkor vonzó a világ számára, amikor vannak csodák, amikor van erő, amikor reménytelenség ellenére történik egy ilyen dolog, mint amiről bizonyosságot hallottunk az előbb és meggyógyul egy deréktól lefelé béna ember, vagy egy vaknak a szeme megnyílik. Ezt nem lehet letagadni. Persze vannak, akik erre sem ébrednek hitre, mert nem a láthatók és nem a csodák ébresztik az embereket hitre, hanem a hit hallásából, a hallott Igéből van az embernek a hite. A döntést az emberek a hit hallásából hozzák meg, de egy csoda, egy erőmegnyilvánulás felébreszti az emberben a kíváncsiságot és felébreszti a gondolatot: „Jó, rendben, beszélnek ezek erről, arról, kicsit furcsák meg hallelujáznak, meg felemelik a kezüket, mikor énekelnek, meg táncolnak Istennek dicsőítő dalok közben. Kicsit furcsák, mert nem olyanok, mint a vallásos hívők, de ott a szomszédasszonyom meggyógyult. Ott elmúlt az isiász, elmúlt a derékfájás, helyreállt a cukorszint. Ezt nem lehet letagadni. Azóta a szomszédom ki van cserélve. Elmegyek, megnézem már magamnak én is ezt! Furcsák, mert kézzrátétellel imádkoznak egymásért, meg néha nevetnek, néha ezt csinálnak, néha azt csinálnak. Furcsák, az tény.”

De tudod, én még nem láttam egy embert sem, aki a hitre reagált volna és amiatt ment volna el a gyülekezetből, mert nem értette az erőmegnyilvánulásokat. Egy embert nem láttam még – harminc és fél éve vagyok keresztény –, aki hitre ébredt Krisztusban és azon botránkozott volna meg, hogy kézzrátétellel imádkozunk a betegekért, időnként egy ember eldőlt és valaki elkapja közben. Egy embert sem láttam, aki ezen megbotránkozott volna. Volt, aki ezen megbotránkozott, de ő nem is volt hívő. Ő nem fogadta el Jézust. Én nem félek attól, hogy vannak különféle megnyilvánulások közöttünk. Nem tartok attól, hogy megbotránkozik ezen bárki. Lesznek botránkozások. A csoda hatására nem egész Jeruzsálem tért meg. A vallásos közösség, a farizeusok elutasították továbbra is Pétert és Jánost és az egész általuk szektának nevezett zsidó szélsőséges irányzatot, mert azt gondolták, hogy ez a zsidóságnak egy szélsőséges, fanatikus vadhajtása és itt vannak ezek és valamilyen névben prédikálnak és ebben a névben csodák történnek. Ezért azt mondták, hogy ebben a névben ne prédikáljatok! Ne történjenek csodák. Ezt mondták a vallásos emberek.

Ma vajon máshogy van, vagy lehet? Nem. Tehát meg kell állnunk valahol középben és hangsúlyt kell fektetnünk arra, hogy a keresztény jellemünk épüljön, hogy ne legyünk olyanok, mint a világ, hogy ne úgy éljük, ne azzal az erkölcsi normával éljük az életünket, mint ahogy a világ. Különbnek kell lennünk, ki kell emelkednünk a tisztaságban, a becsületességben, a szavahihetőségben, a meg-

jelenésünkben a világból, hogy látszódjon rajtunk, hogy mi mások vagyunk! Ugyanakkor erőteljesnek kell lennünk! Ha valóban keresztény életet élünk, akkor az vagy természetfölötti, vagy igazából erőtlenség.

Most érzem sokatokban, hogy behúzd a nyakad, hogy nem vagyok elég jó és Attila most a nyakamba önti ezt a sok-sok mindent és elvárás van, meg nyomás van és most mennyire kell változnom, pedig olyan jó, kényelmes volt idáig az életem! Beletettem a lábamat a langyos vízbe, ott áztattam. Nehogy már kihívás elé helyezzen engem, Attila!

Hidd el, semmiféle nyomást nem szeretnék rátok helyezni. Mindenkinek szabad választása van ebben, hogy kívánja és vágyakozik-e a Szent Szellemmel való mélyebb kapcsolatra és arra, hogy megtapasztalja az Ő valóságos jelenlétét, de amiben igazán tudunk segíteni, vagy tudnánk segíteni egymásnak, hogy egymást ebben bátorítsuk, nem pedig abban, hogy visszahúzzuk, hogy egymást ebben segítsük, hogy egymást ebben lökdössük előbbre, mert azt mondja a Biblia, hogy egymás hite által épülünk.

1Korinthus 4,20.

20. Mert nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben.

Nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben. Természetesen különbség van beszéd és beszéd között is, mert lehet a beszédet, az igehirdetést erővel prezentálni, vagy elmondani, lehet felkenten prédikálni és lehet intellektuális módon, lelki módon, fejből beszélni, meggyőződés nélkül, megtanult módon. A kettő között különbség van. Van, aki érti, érzi a különbséget, van, aki nem. Mi azok legyünk, akik tudunk különbséget tenni és becsüljük meg azt, amink van!

Ugye látod, hogy szándékosan hangsúlyozom azt, hogy milyen fontos a Szent Szellem szolgálata az életünkben? Ha ezt elmulasztjuk, ha nem vágyakozunk és nem tanuljuk meg azt, hogy Ő milyen munkát végez az életünkben személyesen, akkor a bizonyágtételünk erőtlenség lesz. Amikor a bizonyágtételünk abból fakad, hogy nekünk milyen kapcsolatunk van Istennel, akkor nem fog elkeseríteni az, hogy lesznek olyanok, akik elutasítanak. Nem fog visszavetni téged a lendületből az, hogy vannak, akik emiatt akár ellened fordulnak vagy azt mondják, hogy te nem vagy normális. Milyen vallás ez, amit te hiszel, vagy hirdetsz? Hányatoktól megkérdezték már, hogy milyen vallású vagy? Nehéz erre választ adni úgy, hogy tudod, hogy te nem akarsz vallásos lenni, te hívő akarsz lenni, keresztény akarsz lenni. Olyan keresztény, aki a szó szoros értelmében keresztény. A keresztény szó mit jelent? Hogy Krisztushoz hasonló. Kis Krisztusokként viselkedtek Antiókiában és Kis-Ázsiában a hívők és ez egy gúnynév volt rájuk, hogy kis Krisztusok, ti is úgy viselkedtek, mint az a Jézus.

Manapság a keresztény kifejezés már nem azért hangzik el a keresztények felé, mert úgy viselkedünk mind Krisztusok, hanem egy vallásos, dogmatikus jelzővé vált, egy kulturális szóvá, ami erő nélküli, miközben a kereszténység erővel teljes. Elmondom még egyszer. Erővel teljes! Akárhonnan nézzük, a szolgálat és a keresztény élet is megköveteli a Szent Szellem jelenlétét. Lehet élni a Szent Szellem valóságos jelenléte nélkül, a Vele való közösség nélkül, de rendkívüli módon bekorlátozzuk magunkat így.

Szeretnék valamit elmondani itt, mielőtt teljesen kétségbeesnénk, hogy jaj, de milyen rossz állapotban vagyunk, vagy nem vagyunk a helyünkön. Nem erről szeretnék beszélni. Hanem arról, hogy nézz meg egy gyümölcsöt bármelyik fán! Bármelyik fának a gyümölcsét nézd meg! Amikor az a gyümölcs még nem érett be, csak a kezdeménye van, kicsike alma, kicsike meggy, vagy kis körte, kicsi, zöld és milyen íze van? Mindegyik savanyú. Valahogy ilyen a Szent Szellemmel való együtt járás is. Hogy ez kiteljesedjen, hogy belejőjjünk, hogy tökéletességre jussunk benne, ahhoz szükség van arra, hogy keresztülmenjünk egy növekedési folyamaton és ennek a folyamatnak a végén lesz édes a gyümölcs.

Amikor mi ott vagyunk valahol és magunkat ízeleljük, hogy nem vagyok elég jó, olyan kis savanyúcska vagyok, olyan kis keserűcske vagyok, olyan kis méltatlan vagyok, nem vagyok elég jó, akkor azt mondd, hogy sose fogok megérni. Érted a hasonlatomat? Nem kell így tekintenünk magunkra! Rajta vagyunk az úton, rajta vagyunk az elhívásunkon. Egy dolog a fontos és lényeges, hogy maradjunk rajta a fán, maradjunk a szőlőtő és a szőlővessző példázatánál, amit Jézus mondott! A szőlőszem, amikor elkezd érni, savanyú addig, amíg el nem éri azt a teljes szüretelésre jutott ko-

rát, amikor is megédesedik, de nem mondjuk azt június végén, hogy olyan savanyú ez a szőlő, kivágom az egészset, ebből nem lesz idén semmi! Nem dobáljuk ki a keresztényeket és saját magunkat sem a közösségből, mert nem vagyok elég jó, nem vagyok elég tökéletes. Hidd el nekem, mindig leszünk bizonyos életterületeken olyan helyzetben, amikor még nem vagyunk eléggé érettek. Isten ezt nagyon jól tudja, de az én hitem, szívem látása a mi közösségünkkel kapcsolatban az, hogy nagyon sokan megérnek ebben a gyülekezetben, ebben a Testben és nem lesz probléma már az, hogy sérődősdit játszanak az emberek, hogy ki ült a helyemre, jaj, valaki rosszul nézett rám, jaj, félreértettem!

Ezek a gyermeki jellemvonások, az irigységek, a féltékenységek, a mások háta mögötti kibeszélések meg a pletykálkodások, meg a mindenféle kis ármánykodás, amit a világ csinál, ezt egyszerűen kinövik a keresztények itt ebben a gyülekezetben! Mondj egy áment! Ámen! Én akarok lenni az első, aki felnőtt, érett keresztény módon viselkedem és élem az életemet és bizonyoságot teszek arról, hogy jó az Úr hozzám és jó az Úr mindannyiunkhoz! Türelmes és megbocsátó vagyok, elengedő vagyok és nem neheztelek a másokra. Már nyolcvanötödször is belém rúgott a szerencsétlen kis zöld, éretlen kis gyümölcsű testvér, de én megbocsátok neki. Nem kivagyiságból, mert én már jobb vagyok, mert én már érettebb vagyok, mert én már különb vagyok, nekem már ismeretem van, nekem már tudásom van, az én életemben már csodák történnek, a tiédben még nem. Nem ilyen módon. Hanem azzal az alázattal, amely alázattal Jézus élt. Azzal az alázattal, amelyen függ az összes Galata 5,22-es gyümölcs. Ámen!

Ha már itt vagyunk, elmondom. A Szent Szellemben való járás és a Szent Szellemmel való együttjárás nem tesz minket jobbá a másiknál. Engem nem tesz jobbá nálad. Téged nem tesz jobbá a melletted ülőnél. Az, hogy te a Szent Szellemmel közösségben jársz, hogy megismered az Ő személyét és nem úgy tekintesz Rá, mint egy személytelen erőre, hanem mint egy személyre és valóban a gyümölcsök kezdenek beérni benned, jársz az Ő erejében és megharcolod a harcaidat és szembenézel az élet viharával, de keresztülmész rajta és győztesen jössz ki belőle – ez nem tesz téged jobbá annál a kereszténynél, aki ezt nem éli meg. Mert nem vágyakozik rá, nem érdekli, neki jó az úgy is, ahogy van, beletörődött a sorsába. Nem. Tudod kinél tesz téged jobbá, amikor te a Szellemmel együtt jársz? Önmagadhoz képest leszel jobb! Ahhoz képest leszel jobb, amit te saját erődből tudnál elvégezni. Amit te a magad forrásából tudnál kimunkálni magadból, annál leszel jobb. A Szent Szellemlnek van egy valóságos és valódi szerepe, amellyel kapcsolatban nagyon sok a tévhit. Szeretnék egy-két ilyen tévhitet eloszlatni.

Ha erőt akarunk az életünkben, márpedig úgy gondolom, hogy mindannyian szeretnénk abban a teljességben járni, amiről Keresztelő János profétált, aki azt mondta magáról, hogy én ugyan vízzel keresztelek, de aki utánam jön, Ő majd tűzzel keresztel. Tűzzel vagyunk megkeresztelve? A Szent Szellem által, ha meg vagy keresztelve, ha újjászületél és betöltekeztél Szent Szellemmel, akkor az erő ott van az életedben és ha azt akarod, hogy ez az erő megnyilvánuljon, akkor úgy hiszem, hogy ez a tanítás, a mai is és talán a következők is, segíteni fog neked ebben!

Mert a legtöbb ember nem érzi magát tüzesnek, nem érzi magát erőteljesnek. A legtöbb ember azt hiszi, hogy az önbizalomhiány meg az önvádaskodás és az érdemtelen érzés és az, hogy a bűneink és a hibáink miatt büntudatunk van, ez a Szent Szellem műve, hogy Ő mutatja meg azt, hogy milyen rosszak vagyunk. Vannak keresztények, akik ebben hisznek, hogy a Szent Szellem megmutatta nekem, hogy ezt és ezt milyen rosszul csinálom. A Szent Szellem megmutatta nekem, hogy ez a bűnöm, mondják ezt keresztények. Hallottam már néhányatoktól is.

Csak az a helyzet, hogy a Szent Szellem nem azért lett küldve, hogy a bűneinkre hívja fel a figyelmünket. A bűneidre való figyelem felhívásra ott van a lelkiismereted. Amikor téged vádol valami onnan belülről, büntudat, lelkiismeretfurdalás, vagy valami, ami miatt úgy gondolsz, hogy te nem vagy elég jó, nem vagy elég méltó, nem vagy elég kiváló, nem vagy elég odaszánt, nem imádkoztál eleget, nem olvastad eleget a Bibliát, nem vagy annyira nagyon odaszánt, nem vagy annyira elkötelezett és mindenféle önvád jön az emberbe, ez nem a Szent Szellem műve. Ez a törvény ismeretéből fakad, vagy pedig a lelkiismereted hangja ez.

Fel kell fedeznünk a Szent Szellem valódi szerepét, mert a Szent Szellemnek egy pozitív szolgálata van, nem pedig lehúzó, negatív szolgálata! A Szent Szellemnek pozitív szolgálata van feléd. Ő az, aki bátorít, Ő az, aki vigasztal, Ő az, aki felelem, Ő az, aki támogat! Valóban érzünk, meg úgy gondoljuk, hogy hallunk meg benyomásaink vannak és olyan rosszul érezzük magunkat, mert rosszul csináltunk valamit és azt gondoljuk, hogyha most én rosszul érzem magam, Isten biztos nem ad nekem nagy dolgot. Ez a méltatlanság érzés az, ami megfoszt minket attól, hogy abban az erőben járjunk, ami a Szellem által van. Nincs nagyobb hitgyilkos a bűntudatnál! Amikor az ember a bűnnek tudatában van. Nagyon szép a magyar nyelv, kifejezi azt, amit az összetett szó mond. Bűntudat! Tudatában vagyok annak, hogy bűnös vagyok. Tudatában vagyok annak, hogy haragra gerjedtem, hogy elrontottam, hogy nem engedelmeskedtem, hogy ezt csináltam, azt csináltam. Ki az, aki nem tapasztalt már ilyet saját magában? Mindenki tapasztalta már ezt. Ez az érzés, ez a tudat lenyomva tartja a Szent Szellemet bennünk, mert a megigazulás, amit Krisztus elvégzett értünk, az meg pont az ellenkező tudatot formálja ki bennünk. Tudom magamról, hogy nem vagyok elég jó, de ha megértésem van a Szent Szellem munkájáról, akkor tudom azt, hogy Ő engem a saját képességeim fölé emelt és az Ő vére, az Ő megváltása kihozott engem!

Már nem a bűn és a halál törvénye alatt élek, hanem az élet szellemi törvénye alatt élek és bármi, ami ajándék megnyilvánul az életemben, az nem azért van, mert én elég jó vagyok, hanem annak ellenére, hogy nem vagyok elég jó. Érthető? Mert a kisebbség érzés, az az érzés, hogy én másodosztályú vagyok, én nem vagyok pásztor, én nem vagyok elhívott, én nem vagyok nagy szolgáló, én nem vagyok ez, én nem vagyok az, ez így az identitásunkat lenyomja, az önértékelésünket valahova a valódi szint alá és így nem tudunk járni abban az erőben, ami a fiaknak van odaadva.

Ha a király leszarmazottja vagy, akkor ki vagy te? Egy herceg, egy hercegnő, egy királyi sarj! Nem a királynak vagyunk a fiai, gyermekei? Nem Isten fiai vagyunk? Ennek a tudata, ennek az ismerete, az ebben való meggyökerezés, hogy én tudom, hogy ki vagyok Őbenne, ez lángra lobbantja az erőt bennünk, ez katalizálja az erőt, ez segíti, hogy az erő kijöjjön belőlünk! Hogy tudom, hogy nem az én méltóságom, vagy megfelelésem, vagy az én kiválóságom az alapja annak, hogy Isten cselekszik rajtam, vagy általam, hanem ennek ellenére cselekszik általam. Ehhez hit kell! Ez hit által működik!

Mert ha arra várunk, hogy majd elég jó leszek, meg elég sok ismeretem lesz, majd, ha eléggé összeszedem magam és jobb leszek, akkor fölteszem a kérdést, hogy kihez, vagy mihez képest kell jobbnak lenned? Már bejön a képbe az, hogy egymáshoz hasonlítjuk magunkat, de ez egy bolond dolog. Kihez hasonlítod magadat? Nem kell magadat hasonlítanod senkihez sem! A mérce amúgy is olyan magasan van, hogy elég egyértelmű és nyilvánvaló a Bibliából, hogy saját erőből soha nem tudjuk azt elérni. Ha képesek lennénk magunkat megváltani, nem kellett volna Jézusnak eljönnie! Ha képesek lennénk saját erőből szolgálni, nem lenne szükség a Szent Szellemre! Ha képesek lennénk bármit előmozdítani Isten királyságában, akkor nem az Apostolok cselekedetei 1. lenne a példa előttünk.

A sátán kedvenc eszköze a vallás, amely remek munkát végzett abban, hogy meggyőzze Krisztus gyülekezeti Testét, hogy a Szent Szellem a negatív érzések forrása és az az alázat, amikor én nagyon szerencsétlenül, nagyon rosszul, nagyon bűntudattal teljesen érzem magam és méltatlannak, hogy én semmire sem vagyok jó, semmire sem vagyok elég és én nem vagyok olyan nagyon akármilyen és még sokat kell növekednem! Ez mind tény! Sokat kell növekednünk, sokat kell fejlődünk!

Egyikünk sincs azon a szinten, hogy élete minden területén érett gyümölcsökben járna. Mindannyian egy kissé savanyúak vagyunk. Ha nem hiszed el, kezdj el velem beszélgetni és előbb-utóbb rájössz arra, hogy nem vagyok én sem tökéletes. Minél több időt töltünk egymással, annál inkább rájövünk arra, hogy a másokban nem minden tulajdonság érett, zamatos, édes gyümölcsként van jelen. Mindannyiunknak vannak hiányosságai, de az örökkévaló, mindenható Isten úgy döntött, hogy minket Ő így használ. A nagy Pál apostol, ha nevezhetem őt nagynak, azt mondta, hogy az én alkalmas voltom nem tölem van. Nem azért volt alkalmas Pál a szolgálatra, hogy a pogányok felé az Evangéliumot hirdesse nagy erővel, jelekkel és csodákkal, mert neki nagyon képzett tanárai voltak és ő maga nagyon képzett teológus volt és nagyon képzett farizeus volt, pedig ez mind igaz. A leg-

kiválóbb tanítóknál tanult, ismerte az Ószövetséget oda-vissza, jobban, mint bármelyikünk, de azt mondta Pál, hogy nem emiatt vagyok én alkalmas erre a szolgálatra, hanem Őmiatta, mert Ő tett engem alkalmassá.

Mindannyian így vagyunk ezzel. Mindannyian! Nincs különbség! Azt gondolja sok ember, hogy én nem vagyok olyan rossz, mint az a másik. Én nem csináltam ilyet, nem csináltam olyat és ugye ez a másik oldal. A kisebbségi érzés egyik oldaláról el lehet jutni a másik oldalra, amikor az ember többet gondol magáról, mint ami. Amikor a másikhoz hasonlítjuk magunkat, hogy én nem vagyok bűnöző, nem öltem meg senkit, nem sikkasztottam, nem vagyok adócsaló, nem vagyok korrump politikus, tisztességesen elvégzem a munkámat, a gyermekeimet jól neveltem, tisztességre, becsületre. Azt gondoljuk, hogy ez minket arra emel fel, hogy Isten emiatt megáldjon minket, de nem képes ez felemelni téged arra a szintre, ha kétszer ilyen jól élted volna az életedet, mint idáig, az sem.

Kicsit olyan ez, mintha az lenne a mérce, hogy van ez az épület, talán nyolc, vagy kilenc méter a belmagasság, nézzél föl, elég magasan van, ugye? Valaki nagyobb tud ugrani, valaki kisebbet, valaki még nagyobb, valaki a színpadot is igénybe veszi, innen ugrik fel, de senki nem képes felugorni a mennyezetig. Mindegy, hogy milyen szinten vagy, vagy mekkorát tudsz ugrani, mennyire vagy jó. A tőled telhető legjobb is kevés. Érted? Amikor az ember ezzel szembesül, akkor nem lesz öngigazult és nem mondja azt, hogy én mindannyiótok fölött állok, lefelé nézek rátok, olyan magasan vagyok. Én jobb vagyok, magasabbra tudok ugrani. Én különb vagyok, mint ti. Ez volt a farizeusok nagy bűne, a büszkeség, hogy kevélyé tette őket az ismeret. Ez egy szélsőség, mint ahogy a méltatlanság érzés is az, amikor a földigilisztánál is kisebbnek gondolom magam. Ez is egy szélsőség. Az alázat pedig azt mondja, hogy igen, látom, hogy hol a pozícióm, hol a helyem, látom az értékeimet és látom a hiányosságaimat és hiszem azt, hogy Isten alá nyúl és fölemel engem a tetőre és én Őbenne nyugszom meg, az Ő ereje tart meg engem. Az Ő ereje tart engem. Ezért, ha az Ő ereje tart engem, akkor az Ő ereje az, ami elvégzi a csodákat, én csak engedelmeskedem neki. Ráteszem a betegre a kezem Jézus nevében és azt mondom neki, gyógyulj meg a Jézus nevében. Mint amit tett Péter és János az Ékes kapunál.

Nem tudok az egész történetről mindent, nem ismerek mindent a Szent Szellem munkáival kapcsolatban, sőt, nagyon sok minden van, ami még kikutatásra vár előttem, de egyet tudok, hogy Ő akarja, Ő vágyakozik a veled való személyes kapcsolatra. Sóvárog utánad, mert szeret téged. Azt akarja, hogy veled együtt járjon, együtt élje az életet, a hétköznapi életedet, hogy ne legyél kilátástalan, hogy ne legyél gyenge, hogy ne legyél erőtlenség, hogy olyan ember legyél, aki mindig szilárdan meg tud állni minden nehézség közepette. Nagyon sok keresztény összeomlik, kétségbeesik, kiábrándul, Istent vádolja, amikor valami rossz dolog történik, vagy azt mondja, hogy Isten elhagyott engem, mert nincs meg ez a mély kapcsolat. Egyik csodáról a másik csodára élnek és a két csoda között nagyon borzasztó az életük, ha egyáltalán eljön az a nagy csoda, amit annyira szeretnének, de így nem jó. Sokkal jobb folyamatosan áldásokban járni, folyamatosan egészségben járni, folyamatos gyarapodásban járni, hogy ne legyen szükség arra, hogy egy csoda folytán meggyógyuljál. Nem sokkal jobb az, hogy egészséges vagy, nem sokkal jobb bőségben élni, hogy ne kelljen kölcsönkérni valakitől, vagy egy anyagi csodára szükséged legyen, hogy kigyere az adósságból? A Szent Szellem erejében is lehet így járni. A Vele való személyes kapcsolat, a mélység, a közösség akkor kezdődik el igazán mélyen, amikor rájövünk arra, hogy Ő Isten szintjén van.

Merthogy az Atya magasan van, az rendben van, Jézust még oda felemeljük, mert könnyű elképzelni, hogy Jézus is Isten, de a Szent Szellem valahol egy erő, ami semmi mást nem csinál, csak Isten keze, a karja és Ő az, aki végrehajtja a feladatokat. Egy szél, egy olaj, egy energia, egy áramlat, egy tűz, de nem lehet közösségben lenni a tűzzel. Nem lehet közösségben lenni egy erővel. Tudod, mi az, amikor arról beszélnek emberek, hogy közösségben vannak valamifajta erővel? Az az okkultizmus melegágya. Star wars, Csillagok háborúja, az erő legyen veled. Egy személytelen erő. Mondom neked, figyelj nagyon jól arra, hogy mit mondok! Egy személytelen erő az okkultizmus gyökere. Nézd meg, hogy milyen kultusza van a világban. Hány millió rajongója van, maga a tör-

ténet, ki lehet találni, sci-fi, még lehet élvezni is a történetet, ha olyan, de maga a szellemi gyökere, a háttere, hogy az erő legyen veled. Milyen erő? Egy személytelen erő! De a Szent Szellem, Ő nem személytelen erő, hanem személy, akinek van ereje. Amikor azt mondta a tanítványoknak Jézus, miután feltámadt, hogy várakozzatok Jeruzsálemben, amíg el nem küldöm rátok a Szent Szellemet, és vesztek erőt, akkor nem azt mondta, hogy várakozzatok az erőre, hanem azt mondta, hogy várakozzatok a Szent Szellemre. Várakozzatok a Szent Szellemre, a személyre.

Nekünk már Ő kitöltetett a földre, itt van, és amikor az elménkben fölkapcsolják a lámpát, hogy Ő egy személy és bár nehéz befogadni, én tudom, mert a melletted ülőt személyként könnyebb elfogadni, mert látod az arcát, a tulajdonságait, a jellemvonásait, ha beszélgetsz vele, megismered, de ott van a Bibliában, minden egyes személyre vonatkozó tulajdonság igaz a Szent Szellemre, azaz van akarata, vannak gondolatai és vannak érzelmei. Gondolata, akarata, érzelme csak egy személynek lehet. Egy erőnek nem. Egy fényességnek nem. Mert mondják, hogy Isten olyan, mint a nap, hogy van fénye, van kisugárzása, van hője, de nem, ez egy nagyon rossz hasonlat. Lehet bizonyos aspektusában igaznak vélni ezt, de nem, mert Ők három személy, de egy Isten.

Nem tudom megfogalmazni, mert nem is lehet. Amikor a Szent Szellemre gondolunk, tehát azt gondoljuk, hogy itt van az Atya valahol magasan, Jézust oda felemeltük, de a Szent Szellem valahol itt lent van és Ő az elfeledett, a kicsit félreértett, a meg nem értett Isten, Szellem. Hogyan legyek közösségben egy szellemmel, nem vagyok én jós, vagy akármi, mondhatná az ember. Nem arról van szó, hogy a Szent Szellem szintjére lehozzuk Jézust meg az Atyát, hanem pont fordítva, hogy a Szent Szellemet fölemeljük az Ő szintjükre, mert Ők egy szinten vannak. Az Atya, a Fiú, a Szent Szellem. Egy szinten, úgyhogy bátorítalak téged, hogy olvasd a Bibliádat úgy, ha akarod, hogy koncentrálj arra, hogy a Szent Szellem hogyan végzi a munkát és a szolgálatát és figyelmezel arra, hogy mi az Ő szolgálata felénk, mert az Ő szolgálata felénk a bátorítás és a vigasztalás szolgálata, nem pedig az elítélés szolgálata.

Az az igazság, hogy amikor elítélésben vagyunk, akkor a saját lelkiismeretünk vádol és ítél el minket, nem Isten. Ez nem a Szent Szellem műve. A Szent Szellem soha nem a büntudatod, vagy az elítélésed forrása. Soha! Hogy te hibát, vagy bűnt követtél el, arra nem a Szent Szellem hívja fel a figyelmedet. Tudod, mit csinál a Szent Szellem? Bátorít és vigasztal és azt mondja, hogy igen, ezt valóban rosszul csináltad, valóban elrontottad, de én segítek neked abban, hogy ezen felülkerekedj, hogy ezt a testi dolgot legyőzd, hogy győztes legyél és tudod, Ő ezt csinálja hónapokon, éveken, évtizedeken keresztül, mert Ő türelmes, mert Ő a Szellem tökéletes gyümölcseiben éretten él és jár. Mi már rég elengednénk a másikat, mi már rég nyakon vernénk a másikat, mi már rég elvesztenénk minden türelmünket egymással szemben és saját magunkkal is, de Isten, a Szent Szellem még mindig türelmes veled. Ő még mindig türelmes veled és nem mondja azt, hogy jaj, mikor változol már meg? Jaj, mikor ébred már föl ez a gyermek ebből a tetszhalott állapotból, mikor már, de mikor változik már meg?

1János 3, ezzel szerettem volna valahol az elején kezdeni, csak elsodortak itt a gondolataim. Most ezzel zárom.

1János 3,19–21.

19. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így nyugtatjuk meg Őelőtte a mi szíveinket.

20. Ha a szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel és mindent tud.

21. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalunk van az Istenhez;

Ez egy gyönyörű igesor, ami leírja nekünk ezt, hogy a Szent Szellem pozitív szolgálata arról szól, hogy téged felemeljen, hogy neked segítsen, hogy téged vigasztaljon, hogy a hónod alá nyúljon, hogy pártfogoljon. Ami elítél téged, ami miatt büntudatod, vagy lelkiismeretfurdalásod van, az a saját lelkiismereted. Ha a szívünk nem vádol minket – mondja itt János apostol –, akkor bizodalunk van az Istenhez. Azaz, ha a szívünk vádol minket, akkor nincs bizodalunk Istenhez.

Azt mondja az Ige a Zsidó 10-ben, hogy a bizalomnak igen nagy jutalma van, de ha nincsen bizodalunk Istenhez, mert vádol a szívünk, akkor jutalmunk sincs. Mármost nincs a bizodalunk

jutalma. Szeretném ezt így összerakni és ezzel befejezni, aztán talán innen folytatjuk legközelebb. Amikor úgy érzed, hogy a szíved vádol, lelkiismeretfurdalásod van, büntudatod van. Nemrég a bibliakörön erről több alkalommal is volt szó és azt ott kibontottuk elég mélyen, aki nem volt ott, lemaradt.

Amikor a szívünk vádol minket, akkor nincs bizodalomunk Istenhez. A hit és a bizodalom közé lehet egyenlőségjelet tenni? Abszolút! A hit egy bizodalom. Megbízni Istenben. Amiről a Szent Szellem meggyőz bűn tekintetében, hogy nem bízunk Istenben, ez az egyetlen dolog, amivel kapcsolatban Ő megítél. Beszélj erről Jézus, talán majd legközelebb ezt felolvasom, hogy bűn tekintetében megítéli a világot, hogy nem hisznek Őbenne. Ez az egyetlen.

Van a Szent Szellemnek ítélő szolgálata, elítélő szolgálata, hogy nem hisznek énbennem. De te már hiszel Jézusban, ugye? A Szent Szellemnek nincs elítélő szolgálata feletted. A saját szíved, ami vádol és ott belül méltatlanság érzést kelt benned. Ez azt jelenti, hogy bizalmatlanság alakul ki Isten felé benned, nem Őmiatta, hanem magad miatt, mert nem érzed úgy, hogy elég jó lennél, hogy Ő megáldjon téged, nem érzed úgy, hogy elég kiváló lennél, hogy megfelelnél, hogy eléggé jót tettél volna, de jön Jézus Krisztus vére és Jézus Krisztus vére megtisztítja a mi lelkiismeretünket a holt cselekedetektől – mondja a Zsidó levél a 9,14-ben. Mik ezek a holt cselekedetek? A holt cselekedete az embernek az, amikor azt gondolja, hogy én meg tudom tenni, hogy én képes vagyok rá és meg tudom cselekedni. Én képes vagyok arra, hogy elég jól viselkedem, elég jól imádkozom, elég jól teszek valamit és akkor Isten ezért majd megáld. Ez az adok-kapok mentalitás egy törvényből fakadó ószövetségi, téves gondolkodás az újszövetségben. Nem tudsz annyit tenni, nem tudsz annyit cselekedni, hogy Isten arra mozduljon, de elegendő egy mustármagnyi hit, hogy Isten egész karja és áldásözöne rád áradjon. Cselekedetek nélkül. Bár a hitnek vannak cselekedetei és vannak nagyon jó kis összefüggések itt, de azt hiszem, a lényegertitek.

Tanításra készültem, de nem tanítás lett ebből, hanem prédikáció, úgyhogy bocsássatok meg, elvitt a hév. Szeretném majd folytatni. Nekem is kezelnem kell ugyanazokat az érzelmi, mentális és lelkiismereti dolgokat, mint neked. A prédikátorok ugyanúgy vannak ezzel, nekem most itt kezelnem kell azt, hogy nem azzal a szeretettel és tisztelettel beszéltem veletek az alkalom elején, mint ahogy szerettem volna, hanem így megmondom az igazat, a tutit, értsétek meg, mert különben lesz itt pálcaütögetés. Egyáltalán nem erről van szó, de mégis így jön ki belőlem és nekem ezt kezelnem kell, mint ahogy neked is kezelned kell magadban a saját dolgaidat. Tehát nincs különbség, értitek, ugye? Nem vagyunk egymás versenytársai. Nem kell egymáshoz hasonlítanunk magunkat. Mindenki a saját életében fejlődjön, növekedjen és menjen előre és amikor mindenki éretté válik, akkor ott igazán nagy és szép dolgokat tudunk megtapasztalni együtt, mint, ahogy a korai tanítványok is, annak ellenére, hogy nem volt mindenki tökéletes és érett, mégis az erő megnyilvánult, mert tudták, hogy kik ők.

Álljatok fel, kérlek benneteket, egy záró imádsággal szeretném befejezni.

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked az Igédet, amit adtál nekünk a szívünkbe, a szánkba, amit hirdethetünk és csodálatos ez a mai nap, mert az Ige elhangozhat itt közöttünk. Nagy tisztelete van előttünk a te Igédnek és nagy tisztelete van előttünk a Szent Szellemnek. Azért imádkozunk, mennyei Atyánk, hogy segíts és taníts minket Veled együtt járni, a Szent Szellemeddel együtt járni, hogy meg tudjuk Őt ismerni úgy, ahogy Ő akar minket megismerni, hogy tudjunk vele úgy járni, ahogy Ő a-karja, hogy vele együtt járjunk. Azért imádkozunk, Atyánk, hogy a szívünkben gerjesszél olthatatlan vágyat, éhséget és szomjúságot a Veled való közösség után, hogy erre szomjazzunk, hogy olt-hatatlan legyen a szomjunk, hogy keressük, kutassuk, ahogy a sivatagban bolyongó ember keresi, kutatja a vizet, úgy vágyódjunk mi is a Te jelenléted után. Ahogy a zsoltáros megénekelte, mint szarvas a hús forrásvízhez, úgy kívánczik Hozzád a mi lelkünk. Jobb egy nap a Te sátorod küszöbén, a Te palotád küszöbén, a Te jelenlétedben, mint bárhol a világban. Atyánk, segíts nekünk ebben, és kijelentjük a hitünket Tebened, hogy Te az az Isten vagy, aki látod a mi szívünket és megadod nekünk azt, amire vágyik a szívünk. Erre vágyakozunk, Urunk, hogy méltón tudjunk képviselni Téged a világban, a Szellem erejében és gyümölcsében is. Mindezt a Te nevednek a dicséretére. Amen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.